

MdR, Jazzgeschiedenis 618. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 19, altsaxofonisten, deel 3. Dat begint met nog twee opnamen van Cannonball Adderley, na al twee complete afleveringen met hem. Na één incidentele plaat voor Blue Note ^{in 1958} met Miles Davis, maakte Cannonball op 1 juli zijn eerste Riverside LP, 'Portrait of Cannonball', met Blue Mitchell-trompet, Bill Evans-piano, Sam Jones-bas, Philly Joe Jones-drums - een studio-formatie. Sam Jones bedacht het thema, noemde dat "Blue funk" en opent zelf met zijn walkin' bass.

plaat 1 Cannonball Adderley Quintet: Blue funk (Sam Jones)
 2/1 - 5:30 - Milestone 47001

"Blue funk". Het Cannonball Adderley Quintet voor Riverside in NYC, 1 juli 1958. Blue Mitchell-trompet, Cannonball Adderley-altsaxofoon, Bill Evans-piano, Sam Jones-bas, Philly Joe Jones-drums. Na in augustus zijn laatste EmArcy-plaat gemaakt te hebben ging hij definitief naar Riverside. 20 oktober: de LP 'Things are getting better' met als gastsolist Milt Jackson-vibrafoon. In de ritmesectie: ~~Wynton Kelly~~ Wynton Kelly-piano, Percy Heath-bas, Art Blakey-drums. Ik koos een ballad van Buddy Johnson als laatste Cannonball-opname, juist omdat hij naar verhouding weinig ballads vastlegde. "Serves me right".

plaat 2 Cannonball Adderley: Serves me right (Buddy Johnson)
 3/voorlaatst - 4:44 - idem

"Serves me right" - Cannonball ~~XXXXXXXXXX~~ Adderley-altsaxofoon, Milt Jackson-vibrafoon, Wynton Kelly-piano, Percy Heath-bas, Art Blakey-drums. Voor Riverside in NYC, 28 oktober 1958. Na een tijd in het Miles Davis Sextet gespeeld te hebben begon hij opnieuw een eigen kwintet, dat nu wel succes had. Cannonball Adderley ging een grote toekomst tegemoet, door een dodelijke hersenbloeding voortijdig beëindigd in Gary, Indiana, op 8 augustus 1975 - 15 september daarop zou hij 47 zijn geworden.

Voor het resterende deel van deze, en de complete volgende Jazzgeschiedenis neem ik in tempo de andere alten door die een rol speelden in '53-'58. Muzikaal de directe nazaat van Charlie Parker was Sonny Stitt: Boston 2 februari 1924 - Washington 22 juli 1982. Edward Stitt speelde ook tenor, was daarop een mainstream-swingers met Bebop-invloeden, zijn altspel stond dicht bij zijn voorbeeld, de vier jaar oudere Charlie Parker. Voor Verve in Los Angeles, augustus 1957 met ~~Bobby~~ ^{Stitt's} Timmons-piano en ~~Stitt's~~ vaste bas-drums-team: Edgar Willis-Kenny Dennis, Cole Porter's "Easy to love".

plaat 3 Sonny Stitt: Easy to love (Cole Porter)
1/1 - 4:45 - Verve MG V-8324

Altsaxofonist Sonny Stitt met Bobby Timmons-piano, Edgar Willis-bas, Kenny Dennis-drums. "Easy to love", augustus 1957 gespeeld voor Verve in Los Angeles. De lyriek en de veel klassiekere klank van Paul Desmond werd vooral bekend omdat hij jaren in het Dave Brubeck Quartet speelde: 1951-1967. Paul Emil Breitenfeld zoals hij werkelijk heette, werd 25 november 1924 in San Francisco geboren, overleed in NYC 30 mei 1977. Een fraai voorbeeld van zijn stijl: 14 februari 1956 in zijn geboortestad met Don Elliott-mellofoon, Norman Bates-bas, Joe Dodge-drums, Van Mat Dennis "Everything happens to me".

plaat 4 Paul Desmond: Everything happens to me (Adair, Dennis)
1/3 - 5:17 - Fantasy 3235

"Everything happens to me" - altsaxofonist Paul Desmond voor Fantasy in San Francisco, 14 februari 1956. Met Don Elliott-mellofoon, een hoorn met pistons i.p.v. draaiventielen, Norman Bates-bas, Joe Dodge-drums. Tenslotte twee alten, Gene Quill die het nooit echt maakte, in tegenstelling tot Phil Woods. Die werd 2 november 1931 in Springfield, Massachusetts, geboren. Net als Paul Desmond is hij oorspronkelijk klarinettist, maar de muziek van Woods sluit veel meer aan bij Charlie Parker, hij was een tijd getrouwd met Chan Parker na de dood van Bird, had ook een van diens instrumenten. Ook Gene Quill -Atlantic City, New Jersey, 15 december 1927, was een Parker-adept, hij en Woods leidden midden jaren vijftig een tijd lang een kwintet.

~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~
~~_____~~

U hoort een thema van Sonny Rollins waarin Woods als eerste drie chorussen speelt, daarna twee door Quill. Zelfde volgorde bij de chase tegen het slot. Nigeria van achteren naar voren: "Airegin".

plaat 5 Phil Woods/Gene Quill: Airegin (Sonny Rollins)
2/1 - 6:26 - Prestige 8204

De altsaxofonisten Phil Woods en Gene Quill, solistisch in deze volgorde met hun kwintet in "Airegin". Voor Prestige in Hackensack, NJ, 29 maart 1957, met George Syran-piano, Teddy Kotick-bas, Nick Stabulas-drums. Woods, 61 inmiddels, is nog steeds zeer actief en het vuur in zijn spel nog lang niet ~~ge~~
~~doord~~. Volgende keer. Dat is dan op maandag, want VPRO-jazz gaat met ingang van 25 januari tot midden april naar die dag. Overigens zelfde tijden, zelfde zender. Volgende keer, maandag 25 januari, VPRO, Radio 4 om half 11 's avonds: de laatste alten-aflevering met Lee Konitz, Art Pepper, Bud Shank en twee aankomende nieuwlichters. Dit was Jazzgeschiedenis 618, mdR.

0 0 0 0 0

JAZZGESCHIEDENIS 618 = ZATERDAG 16.01.93 = VPRO R 4 = 22.430
 + 23.00
 ++++++
 Bandno. NA 234404 Tijd. 32:42 Mont. 22.12.92

McR, Jazzgeschiedenis 618. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 19, altsaxofonisten, deel 3. Dat begint met nog twee opnamen van Cannonball Adderley, na al twee complete afleveringen met hem. Na één incidentele plaat voor Blue Note ^{in 1958} met Miles Davis, maakte Cannonball op 1 juli zijn eerste Riverside LP, 'Portrait of Cannonball', met Blue Mitchell-trompet, Bill Evans-piano, Sam Jones-bas, Philly Joe Jones-drums - een studio-formatie. Sam Jones bedacht het thema, noemde dat "Blue funk" en opent zelf met zijn walkin' bass.

plaat 1 Cannonball Adderley Quintet: Blue funk (Sam Jones)
 2/1 - 5:30 - Milestone 47001

"Blue funk". Het Cannonball Adderley Quintet voor Riverside in NYC, 1 juli 1958. Blue Mitchell-trompet, Cannonball Adderley-altsaxofoon, Bill Evans-piano, Sam Jones-bas, Philly Joe Jones-drums. Na in augustus zijn laatste EmArcy-plaat gemaakt te hebben ging hij definitief naar Riverside. 20 oktober: de LP 'Things are getting better' met als gastsolist Milt Jackson-vibrafoon. In de ritmesectie: ~~Wynton Kelly~~ Wynton Kelly-piano, Percy Heath-bas, Art Blakey-drums. Ik koos een ballad van Buddy Johnson als laatste Cannonball-opname, juist omdat hij naar verhouding weinig ballads vastlegde. "Serves me right".

plaat 2 Cannonball Adderley: Serves me right (Buddy Johnson)
 3/voorlaatst - 4:44 - idem

"Serves me right" - Cannonball ~~Wynton Kelly~~ Adderley-altsaxofoon, Milt Jackson-vibrafoon, Wynton Kelly-piano, Percy Heath-bas, Art Blakey-drums. Voor Riverside in NYC, 28 oktober 1958. Na een tijd in het Miles Davis Sextet gespeeld te hebben begon hij opnieuw een eigen kwintet, dat nu wel succes had. Cannonball Adderley ging een grote toekomst tegemoet, door een dodelijke hersenbloeding voortijdig beëindigd in Gary, Indiana, op 8 augustus 1975 - 15 september daarop zou hij 47 zijn geworden.

Voor het resterende deel van deze, en de complete volgende Jazzgeschiedenis neem ik in tempo de andere alten door die een rol speelden in '53-'58. Muzikaal de directe nazaat van Charlie Parker was Sonny Stitt: Boston 2 februari 1924 - Washington 22 juli 1982. Edward Stitt speelde ook tenor, was daarop een mainstream-swingler met Bebop-invloeden, zijn altspel stond dicht zijn zijn voorbeeld, de vier jaar oudere Charlie Parker. Voor Verve in Los Angeles, augustus 1957 met ~~Bobby~~^{Stitt's} Timmons-piano en ~~Edgar~~ vaste bas-drums-team: Edgar Willis-Kenny Dennis. Cole Porter's "Easy to love".

plaat 3 Sonny Stitt: Easy to love (Cole Porter)
1/1 - 4:45 - Verve MG V-8324

Altsaxofonist Sonny Stitt met Bobby Timmons-piano, Edgar Willis-bas, Kenny Dennis-drums. "Easy to love", augustus 1957 gespeeld voor Verve in Los Angeles. De lyriek en de veel klassiekere klank van Paul Desmond werd vooral bekend omdat hij jaren in het Dave Brubeck Quartet speelde: 1951-1967. Paul Emil Breitenfeld zoals hij werkelijk heette, werd 25 november 1924 in San Francisco geboren, overleed in NYC 30 mei 1977. Een fraai voorbeeld van zijn stijl: 14 februari 1956 in zijn geboortestad met Don Elliott-mellofoon, Norman Bates-bas, Joe Dodge-drums, Van Mat Dennis "Everything happens to me".

plaat 4 Paul Desmond: Everything happens to me (Adair, Dennis)
1/3 - 5:17 - Fantasy 3235

"Everything happens to me" - altsaxofonist Paul Desmond voor Fantasy in San Francisco, 14 februari 1956. Met Don Elliott-mellofoon, een hoorn met pistons i.p.v. draaiventielen, Norman Bates-bas, Joe Dodge-drums.

Tenslotte twee alten. Gene Quill die het nooit echt maakte, in tegenstelling tot Phil Woods. Die werd 2 november 1931 in Springfield, Massachusetts, geboren. Net als Paul Desmond is hij oorspronkelijk klarinettist, maar de muziek van Woods sluit veel meer aan bij Charlie Parker, hij was een tijd getrouwd met Chan Parker na de dood van Bird, had ook een van diens instrumenten. Ook Gene Quill -Atlantic City, New Jersey, 15 december 1927, was een Parker-adept, hij en Woods leidden midden jaren vijftig een tijd lang een kwintet.

[Redacted text block]

U hoort een thema van Sonny Rollins waarin Woods als eerste drie chorussen speelt, daarna twee door Quill. Zelfde volgorde bij de chase tegen het slot. Nigeria van achteren naar voren: "Airegin".

plaat 5 Phil Woods/Gene Quill: Airegin (Sonny Rollins)
271 - 6:26 - Prestige 8204

De altsaxofonisten Phil Woods en Gene Quill, solistisch in deze volgorde met hun kwintet in "Airegin". Voor Prestige in Hackensack, NJ, 29 maart 1957, met George Syran-piano, Teddy Kotick-bas, Nick Stabulas-drums. Woods, 61 inmiddels, is nog steeds zeer actief en het vuur in zijn spel nog lang niet ~~ge~~
~~doed~~. Volgende keer. Dat is dan op maandag, want VPRO-jazz gaat met ingang van 25 januari tot midden april naar die dag. Overigens zelfde tijden, zelfde zender. Volgende keer, maandag 25 januari, VPRO, Radio 4 om half 11 's avonds: de laatste alten-aflevering met Lee Konitz, Art Pepper, Bud Shank en twee aankomende nieuwlichters. Dit was Jazzgeschiedenis 618, mdR.

0 0 0 0 0